

960 Czarna Góra — Bukowina Tatrzańska — Łysa Polana — granica państwa	977 Tarnów — Tuchów — Gromnik — Grybów — Krzyżówka
961 Poronin — Bukowina Tatrzańska	978 Jurków — Charzewice
962 Wieliczka — Dziekanowice	979 Zakliczyn — Gromnik
963 Dobczyce — Kasina Wielka	980 Gromnik — Biecz
964 Wieliczka — Niepołomice — Ispina — Zielona — Szczurowa	981 Zborowice — Zagórzany
965 Zielona — Bochnia — Limanowa	982 Szczucin — Sadekowa Góra — Jaślany
966 Wieliczka — Gdów — Muchówka — Tymowa	983 Sadekowa Góra — Mielec
967 Myślenice — Dobczyce — Łapczyca	984 Lisia Góra — Radomyśl Wielki — Mielec
968 Lubień — Mszana Dolna — Kamienica — Zabrzeż	985 Nagnajów — Baranów Sandomierski — Mielec — Dębica
969 Nowy Targ — Czorsztyn — Krościenko — Zabrzeż — Stary Sącz — Nowy Sącz	986 Tuszyna — Ropczyce — Wiśniowa
970 Stary Sącz — Piwniczna — granica państwa	987 Kolbuszowa — Sędziszów Małopolski
971 Krynica — Muszyna — Piwniczna	988 Babica — Strzyżów — Wiśniowa — Frysztak — Warzyce
973 Busko-Zdrój — Nowy Korczyn — Żabno	989 Strzyżów — Lutcza
974 Szczurowa — Biskupice Radłowskie	990 Twierdza — Krosno
975 Dąbrowa Tarnowska — Biskupice Radłowskie — Wojnicz — Zakliczyn — Dąbrowa	991 Lutcza — Krosno
976 Niedomice — Tarnów	992 Pilzno — Jasło — Zarzecze — Nowy Żmigród
	993 Gorlice — Nowy Żmigród — Dukla

Uwaga: Brakujące numery stanowią rezerwę numeracji dróg krajowych

17

UCHWAŁA Nr 9 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1986 r.

o sprawie stosowania w przedsiębiorstwach państwowych systemu zachęt materialnych z tytułu oszczędności w zużyciu surowców, materiałów, paliw i energii.

W związku z art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162), w celu tworzenia dodatkowych zachęt materialnych do zmniejszania zużycia surowców, materiałów, paliw i energii w produkcji wyrobów i usług Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa mogą dokonywać na rzecz pracowników wypłat dodatkowych nagród z tytułu uzyskania oszczędności w zużyciu surowców, materiałów, paliw i energii, na zasadach określonych w uchwale.

2. Podstawą wypłaty nagród, o których mowa w ust. 1, jest uzyskanie przez przedsiębiorstwo rzeczywistego obniżenia zużycia surowców, materiałów, paliw i energii w jednostkach miar w stosunku do obowiązujących norm i normatywów zużycia lub w wyniku obniżenia tych norm jako skutku wprowadzenia oszczędniejszych rozwiązań technicznych lub organizacyjnych.

3. Minister Gospodarki Materialowej i Paliwowej w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) wydaje wytyczne do opracowania, zatwierdzania i weryfikowania norm i normatywów zużycia.

4. Wypłaty nagród, o których mowa w ust. 1, dotyczą oszczędności surowców, materiałów, paliw i energii, wymienionych w wykazie ustalonym przez Ministra Gospodarki Materialowej i Paliwowej w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych). Wykaz ten może podlegać weryfikacji w miarę potrzeb gospodarki narodowej.

§ 2. 1. Podstawą wypłaty nagród, o których mowa w ust. 1, w przedsiębiorstwach prowadzących produkcję budowlano-montażową jest uzyskanie rzeczywistego obniżenia zużycia materiałów, wyrażonego w legalnych jednostkach miary, w stosunku do obowiązujących norm i normatywów zużycia na obiektach budowlanych stanowiących odrębne jednostki kalkulacyjne, zrealizowanych zgodnie z projektem technicznym, który był podstawą zawarcia umowy z inwestorem.

2. W przedsiębiorstwach prowadzących produkcję budowlano-montażową dopuszcza się możliwość zaliczkowej wypłaty nagród za oszczędność materiałów na obiektach, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) została zawarta umowa z brygadą roboczą na wykonanie rozliczeniowego elementu obiektu,
- 2) oszczędności wynikają z dokonanego dla tej umowy rozliczenia normatywnego zużycia materiałów dla ilości robót potwierdzonych obmiarem w porównaniu z faktycznym zużyciem zgodnym z dowodami obrotu materialowego dla elementu obiektu budowlanego, stanowiącego przedmiot umowy.

§ 3. 1. Udokumentowane zmniejszenie zużycia surowców, materiałów, paliw i energii do produkcji określonego wyrobu, obiektu budowlanego i usługi w stosunku do obowiązujących norm i normatywów zużycia, wyznaczone według cen ustalonych w ewidencji księgowej na ostatni dzień kwartału, stanowią kwoty oszczędności w zużyciu surowców, materiałów, paliw i energii. W dyspozycji przedsiębiorstw pozostaje 70% tej kwoty.

2. Z pozostającej w dyspozycji przedsiębiorstwa kwoty oszczędności, o której mowa w ust. 1, 35% może być

przeznaczone na nagrody indywidualne dla pracowników, którzy przyczynili się bezpośrednio do powstania oszczędności w zużyciu surowców, materiałów, paliw i energii przez:

- 1) wskazanie sposobu uzyskania oszczędności,
- 2) skuteczne zastosowanie wskazanego sposobu uzyskania oszczędności.

§ 4. 1. Minister Finansów wprowadzi we właściwym trybie ulgi w podatku dochodowym w takiej wysokości, aby do dyspozycji przedsiębiorstwa pozostało 70% łącznej kwoty oszczędności w zużyciu surowców, materiałów, paliw i energii, o której mowa w § 3 ust. 1, oraz określi szczegółowe zasady oraz tryb stosowania tych ulg.

2. W razie stwierdzenia, że naliczanie oszczędności w zużyciu surowców, materiałów, paliw i energii nastąpiło w sposób nieprawidłowy, przyznana ulga, o której mowa w ust. 1, podlega cofnięciu.

§ 5. 1. Kwoty nagród, o których mowa w § 3 ust. 2, podlegają wyłączeniu z podstawy obciążeń na rzecz podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń.

2. Wyliczenie oszczędności w zużyciu surowców, materiałów, paliw i energii podlega kontroli w toku weryfikacji sprawozdań finansowych. Nieprawidłowo wyliczone i wypłacone kwoty nagród podlegają włączeniu do podstawy obciążeń na rzecz podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń.

§ 6. 1. Wypłaty nagród następują na podstawie opracowanych i zatwierdzonych w obowiązującym trybie regulaminów zakładowych.

2. Regulaminy zakładowe powinny między innymi określać:

- 1) warunki i metody pomiarów oraz obliczeń niezbędnych do odpowiedniego udokumentowania uzyskanych oszczędności,
- 2) zasady podziału nagród z tytułu osiągniętych oszczędności,
- 3) system kontroli wewnętrznej, zapewniający prawidłowość zasad wyliczenia oszczędności oraz naliczania osiągniętych z tego tytułu efektów finansowych.

§ 7. 1. Oszczędności w zużyciu surowców, materiałów, paliw i energii oblicza się kwartalnie metodą narastającą dla okresu roku kalendarzowego w skali przedsiębiorstwa, porównując faktyczne zużycie surowców, materiałów, paliw i energii w legalnych jednostkach miar według cen, o których mowa w § 3 ust. 1.

2. Szczegółowe zasady wyliczenia oszczędności, o których mowa w ust. 1, określi Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 8. 1. Oszczędności, o których mowa w § 3 ust. 1, nie mogą być uzyskiwane kosztem obniżenia jakości wytwarzanych surowców, materiałów, paliw i energii, pogarszania stanu technicznego eksploatowanych maszyn i urządzeń; uzyskanie oszczędności nie może spowodować zagrożenia życia, zdrowia lub środowiska naturalnego.

2. Wypłaty nagród mogą nastąpić po dokonaniu kwalifikacji jakości wyrobów, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 8 lutego 1979 r. o jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych (Dz. U. Nr 2, poz. 7).

§ 9. 1. Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej na wniosek przedsiębiorstwa zaopiniowany przez organ założycielski podejmuje decyzję o objęciu przedsiębiorstwa systemem zachęt materialnych według zasad określonych w uchwale.

2. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, powinny mieć zweryfikowane przez odpowiednie organy normy i normatywy zużycia surowców, materiałów, paliw i energii oraz odpowiednie warunki techniczno-organizacyjne.

§ 10. Traci moc uchwała nr 130 Rady Ministrów z dnia 7 października 1983 r. w sprawie stosowania w przedsiębiorstwach państwowych eksperymentalnego systemu zachęt materialnych z tytułu oszczędności w zużyciu surowców i materiałów (Monitor Polski Nr 35, poz. 195 i z 1985 r. Nr 2, poz. 12).

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

18

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 stycznia 1986 r.

w sprawie zwolnienia od podatku dochodowego nowo uruchamianych zakładów państwowych przedsiębiorstw terenowych drobnej wytwórczości.

Na podstawie art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75 oraz z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i Nr 37, poz. 174) oraz w związku z § 9 uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1985 r. w sprawie odbudowy i rozwoju państwowych przedsiębiorstw terenowych drobnej wytwórczości (Monitor Polski Nr 19, poz. 144) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego zysk państwowych przedsiębiorstw terenowych drobnej wytwórczości osiągnięty w okresie pierwszych trzech lat

działalności przez ich nowo uruchomione zakłady sporządzające bilans.

2. Zwolnienie przysługuje pod warunkiem, że środki finansowe uzyskane w wyniku tego zwolnienia zostaną przeznaczone na fundusz rozwoju przedsiębiorstwa.

3. Zwolnienie nie dotyczy zysku zakładów utworzonych w wyniku podziału lub połączenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do zakładów uruchomionych po dniu 25 lipca 1985 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz